

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/70/2012
Identifikačné číslo spisu:	5811010009
Dátum vydania rozhodnutia:	16.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5811010009.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 16. januára 2013 v trestnej veci obvineného L. Z. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 6T 3/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Kataríny Bolibruchovej, advokátky v Námestove, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, zo dňa 12. apríla 2012, sp. zn. 3To 30/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Z. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 10. januára 2012, sp. zn. 6T 3/2011, bol obvinený L. Z. uznaný za vinného zo spáchania

prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 10. júna 2010 v presne nezistenom čase do 1.30 hod. na parkovisku pred miestnym kultúrnym domom v obci Rabča, v časti Gacel', na ulici Hlavnej, po predchádzajúcom konflikte fyzicky napadol V. N., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom L. tým spôsobom, že ho opakovane viackrát udel zovretou päťou pravej a ľavej ruky do oblasti hlavy, čím mu podľa odborného lekárskeho vyjadrenia spôsobil zranenia, a to: zlomeninu nosových kostí s posunom kostných úlomkov a s poúrazovým krvácaním z nosa, podkožný krvný výron v oblasti pravej očnice a otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie v Hornooravskej nemocnici s poliklinikou Trstená, kde následne bol hospitalizovaný od 10. júna 2010 do 14. júna 2010 s adekvátnou dĺžkou liečenia v trvaní od 10. júna 2010 do 1. júla 2010.

Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladal trest odňatia slobody vo výmere 3 roky 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s

minimálnym stupňom stráženia uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 24. mája 2011, sp. zn. 46T 19/2011, právoplatný 24. mája 2011, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia.

Proti rozsudku Okresného súdu Námestovo podali obvinený aj prokurátor odvolania, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením, zo dňa 12. apríla 2012, sp. zn. 3To 30/2012, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., totiž že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal, že v trestnom konaní boli porušené zásady dôkazného konania, ktorých porušenie je premietnuté do napadnutých rozhodnutí. Vina v konaní musí byť preukázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti a v prípade existencie pochybností musí súd rozhodnúť v prospech obvineného. V uvedenom konaní bola vina u obvineného preukázaná len nepriamymi dôkazmi a nemožno ju vyvodzovať len z toho, že obvinený zámerne nevypovedal a že popieral určité skutočnosti. Týmto postupom súdu bolo porušené právo obvineného na obhajobu.

Obvinený ďalej poukazoval na to, že súd nesprávne rozhodol, keď ho uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví a výtržníctva, nakoľko on sa len bránil útoku poškodeného V. N.. Mal za to, že jeho konanie jednoznačne napĺňalo znaky nutnej obrany. Skutočnosť, že nemal zranenie, nepreukazuje, že by sa nemohol brániť útoku poškodeného. Podľa ustálenej súdnej praxe pri nutnej obrane vybočenie z medzí nutnej obrany nemožno vyvodzovať len z toho, že napadnutý útočníka zranil, prípadne ho aj usmrtil, a sám pri tom neutrpel žiadne zranenie (R 25/1976).

Záverom obvinený navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo z 10. januára 2012, sp. zn. 6T 3/2011, a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec znova prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo, ktorý uviedol, že porušenie práva na obhajobu v tom zmysle, ako ho namietal obvinený, nemožno podradiť pod dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Predmetné dôvody sa týkajú správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktorý najvyšší súd nie je oprávnený skúmať a meniť. Rovnako dovolací dôvod uplatnený obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. považoval prokurátor za nedôvodný, keďže ním obvinený poukazoval na nesprávne skutkové zistenia a nesúhlasil s hodnotením dôkazov súdmi. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním okresného aj krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu, nakoľko súdy v dostatočnej miere nezistili jeho vinu a uspokojili sa len s nepriamymi dôkazmi.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie, a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.), ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach

Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. teda naplnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.; neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého a druhého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zvážiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého a druhého stupňa nemôže meniť, a to ani na základe prípadného dopĺňovania dokazovania, ako ani v závislosti na prípadne inom hodnotení v predchádzajúcom konaní vykonaných dôkazov. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Ako vyplýva z dovolania obvineného, tento spochybňuje správnosť zistenia skutkového stavu a správnosť hodnotenia dôkazov súdom, čo však nemôže byť, s poukazom na vyššie uvedené, predmetom skúmania dovolacieho súdu.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.